

sygn. akt III K 76/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku, III Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Sławomir Cilulko

Protokolant: Marta Kruk

przy udziale Prokuratora Wiesławy Sawoško-Grębowskiej z Prokuratury Okręgowej w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 roku w Białymstoku

w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec:

J. D.

urodzonego dnia (...) w B.

syna C. i B., rodowe nazwisko matki D.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **27 października 2010 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 492/10, za:

a) przestępstwo z art. 280§1 k.k. popełnione w dniu **18 marca 2010 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

b) przestępstwo z art. 245 k.k. popełnione w dniu **18 marca 2010 roku**, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 5 (pięciu) lat i oddano go w tym okresie pod dozór kuratora. Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2013 roku zarządzono wykonanie kary.

2. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia **23 sierpnia 2012 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 54/12 - zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 listopada 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II AKa 212/12 - za przestępstwo z art. 157§2 k.k., popełnione w dniu **11 lutego 2012 r.**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 11 lutego 2012 roku do dnia 23 sierpnia 2012 roku.

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **28 września 2012 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 271/12 – utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 lutego 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII Ka 1013/12, za przestępstwo z art. 158§1 k.k., popełnione w **dniu 6 stycznia 2011 r.**, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

- o r z e k a -

I. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. D. wyrokami:

1) Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 23 sierpnia 2012 roku, wydanym w sprawie o **sygn. akt III K 54/12**, za czyn z art. 157§2 k.k. - w wymiarze 1 (jednego) roku;

2) Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 28 września 2012 roku, wydanym w sprawie o **sygn. akt XV K 271/12** – w wymiarze 4 (czterech) miesięcy;

i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary zalicza pozbawienie wolności skazanego w okresie od 11 lutego 2012 roku do 23 sierpnia 2012 roku oraz od 04 lutego 2013 roku do 25 listopada 2013 r.

III. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar jednostkowych orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 27 października 2010 roku, wydanym w sprawie o **sygn. akt VII K 492/10**.

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego z urzędu adw. P. I. 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych – w tym 27,60 (dwadzieścia siedem 60/100) złotych podatku VAT - tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego.

V. Zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

sygn. akt III K 76/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

J. D. w latach 2010 – 2012 został trzykrotnie skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **27 października 2010 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 492/10, za: **a)** przestępstwo z art. 280§1 k.k. popełnione w dniu **18 marca 2010 roku**, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; **b)** przestępstwo z art. 245 k.k. popełnione w dniu **18 marca 2010 roku**, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze 5 (pięciu) lat i oddano go w tym okresie pod dozór kuratora. Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2013 roku zarządzono wykonanie kary.

2. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia **23 sierpnia 2012 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt III K 54/12 - zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 listopada 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II AKa 212/12 - za przestępstwo z art. 157§2 k.k., popełnione w dniu **11 lutego 2012 r.**, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na mocy art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 11 lutego 2012 roku do dnia 23 sierpnia 2012 roku.

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia **28 września 2012 roku**, wydanym w sprawie o sygn. akt XV K 271/12, za przestępstwo z art. 158§1 k.k., popełnione w **dniu 6 stycznia 2011 r.**, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec skazanego wykonano kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach opisanych w pkt. **2.** i **3.** Pierwszą z nich odbył w okresie od 04 lutego 2013 r. do 25 lipca 2013 r., zaś drugą w okresie od 25 lipca 2013 r. do dnia 25 listopada 2013 r. Na poczet tej pierwszej zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 11 lutego 2012 roku do dnia 23 sierpnia 2012 roku. Dwudziestego piątego listopada 2013 r. skazanemu wprowadzono do wykonania karę wymierzoną w sprawie opisanej w punkcie **1.**, której koniec przypada w dniu 24 listopada 2015 r. Odbywa on ją obecnie w Areszcie Śledczym w S..

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o: odpisy prawomocnych wyroków sądowych (k.38-39,48,50,61), dane z BI KRK (k.7), opinię o skazanym (k.24), postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawiania wolności w sprawie o sygn. akt VII K 492/10 (k.51), informację o pobytach i orzeczeniach (k.25-28), dane z sytemu (...) (k.42-45, 52-60).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569§1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, gdy zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej kilkoma wyrokami. Karę łączną natomiast sąd orzeka, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu (art. 85 k.k.). Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który został wydany przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (tak: Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25.02.2005 r., I KZP 36/04, publ. w OSNKW nr 2, poz. 13 z 2005 roku).

Analiza dat czynów oraz dat wydania wyroków w sprawach wymienionych w pkt. **1. – 3.** wskazuje, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia jednej kary łącznej.

Pierwszy wyrok skazujący został wydany w dniu **27 października 2010 r.** w sprawie o sygnaturze VII K 492/10. Przed tą datą wnioskodawca dopuścił się dwóch występków, za które skazano go w ww. procesie. Nie zachodziły zatem warunki z art. 85 k.k. i dlatego, co do kar jednostkowych wymierzonych w tej sprawie, postępowanie umorzono na podstawie art. 572 k.p.k.

Kolejny chronologicznie wyrok skazujący (na karę pozbawienia wolności podlegającą łączeniu, który wyznacza datę „kończącą” realnego zbiegu przestępstw) został wobec J. D. wydany **23 sierpnia 2012 r.** w sprawie o sygnaturze akt III K 54/12. Przestępstwa popełnione pomiędzy tą datą, a dniem 27 października 2010 r. (data wyrokowania w sprawie o sygn. akt VII K 492/10) tworzą zbieg obejmujący rozstrzygnięcia o karach zasadniczych zawartych w wyrokach białostockich sądów:

- z dnia 23 sierpnia 2012 r. (sygn. akt III K 54/12) – przestępstwo popełnione 11 lutego 2012 r.;
- z dnia 28 września 2012 r. (sygn. akt XV K 271/12) – czyn popełniony 06 stycznia 2011 r.

Łączeniu podlegały kary: 1 roku pozbawienia wolności i 4 miesiące pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kar jednostkowych za poszczególne przestępstwa. Na tym etapie orzekania prowadziłyby to bowiem do ponownego uwzględnienia tych samych przesłanek, które już wcześniej wzięto pod uwagę i podwójnego obostrzenia lub złagodzenia kary z tej samej przyczyny (por. wyrok SN z dnia 25.10.1983 r., IV KR 213/83, publ. w OSNKW 1984/5 – 6/65 oraz pogląd odmienny wyrażony przez T. Grzegorzycę w Komentarzu do art. 577 k.p.k., Zakamycze 2004, wydanie III). Kara łączna wymierzana w wyroku łącznym jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej podsądnego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Ferując ją stosuje się zwykle dyrektywy karania: słuszności i celowości, wyrażone przez związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący między poszczególnymi czynami zabronionymi. O granicach kary łącznej decyduje m.in. ścisłość tego związku. W aspekcie przedmiotowym wyrażają ją kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonego, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywby bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo strony podmiotowej, zamiarów itd.

Rozstrzygając w trybie Rozdziału 60 Kodeksu karnego należy brać pod uwagę stopień społecznej szkodliwości charakteryzujący wszystkie zachowania przestępcze objęte realnym zbiegiem. Uwzględnić trzeba też wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. W przypadku, gdy – z różnego

rodzaju przyczyn – sprawca za czyny popełnione przed datą wydania pierwszego wyroku za którykolwiek z nich nie został skazany w jednym postępowaniu, lecz wieloma wyrokami, należy łączyć kary orzeczone za poszczególne przestępstwa w taki sposób, jak gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu (zob. wyrok S.A. we Wrocławiu z dnia 23.12.2002 r., II AKa 556/02, publ. w OSA 2003/4/31).

Przenosząc powyższe rozważania w realia przedmiotowej sprawy:

Skazany „zaatakował” swoim zachowaniem dobra prawne w postaci: życia i zdrowia (art. 157§2 k.k. i art. 158§1 k.k.). Czyny zostały popełnione na przestrzeni ponad 13 miesięcy, na szkodę różnych pokrzywdzonych, w obu przypadkach umyślnie, z tą samą formą zamiaru (bezpośredni).

Wnioskodawca od 04 lutego 2013 r. przebywa w jednostce penitencjarnej. Z nadesłanej opinii wynika, że jego zachowanie w czasie osadzenia jest naganne. Trzyznaście razy (na, siedemnaście, gdy występowało z wnioskiem o wymierzenie kary dyscyplinarnej) wobec skazanego stosowano kary dyscyplinarne (m.in. za nie przestrzeganie porządku wewnętrznego, pobicie innego osadzonego, wykonanie tatuażu), a tylko czterokrotnie regulaminowo nagrodzono. Pomimo wymierzonych kar i osadzenia nie zaniechał on stosowania przemocy wobec innych osób. Podstawowe wymogi wynikające z regulaminu skazany realizuje na poziomie dostatecznym. Nie jest zainteresowany ani podjęciem pracy zarobkowej, ani podejmowaniem prac społecznych na rzecz aresztu śledczego. Nie jest uczestnikiem „podkultury przestępczej” tylko z powodu wykluczenia z jej struktur. J. D. ma umiarkowanie krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw, karę odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany podjęciem zadań resocjalizacyjnych realizowanych w systemie programowego oddziaływania. Dane nadesłane przez administrację AŚ stawiają osadzonego w niekorzystnym świetle i wskazują, że proces resocjalizacji wobec skazanego praktycznie nie daje pożądanego efektu.

Mając ww. aspekty na uwadze należy uznać, iż kara łączna 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności jest sankcją, która odda całą zawartość kryminalną bezprawia zrealizowanych przez J. D. czynów. Spełni także swe cele prewencyjne (zarówno w zakresie oddziaływania wychowawczego na sprawcę, jak i ogół społeczeństwa). Jej orzeczenie należy uznać za rozstrzygnięcie odpowiednie i sprawiedliwe. Od 24.03.2014 r. skazany spełnia kryterium czasowe do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie (art. 78§1 k.k.) i tylko od jego postawy zależy, czy ten środek probacyjny zostanie zastosowany.

Na poczet kary łącznej zaliczono okres tymczasowego aresztowania stosowanego w sprawie o sygn. akt III K 54/12 oraz okresy odbycia obu kar jednostkowych. W związku z tym nie podlega ona wykonaniu.

Koszty obrony z urzędu ustalono i zasądzono zgodnie z §14 ust. 5 w zw. z §2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013, poz. 461).

Kierując się dyspozycją art. 624§1 k.p.k. – z uwagi na wymiar kary obecnie odbywanej przez skazanego oraz sytuację materialną i treść art. 641 k.p.k. - zwolniono wnioskodawcę w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że ich windykacja nie jest możliwa.